

Predbežné znenie

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

zo 14. septembra 2017 (*)

„Návrh na zažatie prejudiciálneho konania – Voľný pohyb kapitálu – Článok 63 ZFEÚ – Pôsobnosť – Daňová právna úprava členského štátu – Daň z príjmov právnických osôb – Daňový úver – Dôchodkový fond – Odmietnutie priznať daňový úver akcionárom, ktorí nepodliehajú dani z príjmov z investícií, v prípade dividend zahraničného pôvodu – Výklad rozsudku z 12. decembra 2006, *Test Claimants in the FII Group Litigation* (C-446/04, EU:C:2006:774) – Protiprávne odmietnutý daňový úver – Prostriedky nápravy“

Vo veci C-628/15,

ktorej predmetom je návrh na zažatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) [Odvolací súd (Anglicko a Wales) (občianskoprávny senát), Spojené kráľovstvo] z 11. novembra 2015 a doručený Súdnemu dvoru 24. novembra 2015, ktorý súvisí s konaním:

The Trustees of the BT Pension Scheme

proti

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory M. Ilešič, sudcovia A. Prechal, A. Rosas (spravodajca), C. Toader a E. Jarašiūnas,

generálny advokát: M. Wathelet,

tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka,

so zreteňom na písomnú žiadosť konania a po pojednávaní z 9. novembra 2016,

so zreteňom na pripomienky, ktoré predložili:

– The Trustees of the BT Pension Scheme, v zastúpení: M. Gammie, QC, C. McDonnell, barrister, N. Hine a R. Collins, solicitors,

– vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: S. Simmons, J. Kraehling a D. Robertson, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci R. Baldry, QC,

– Európska komisia, v zastúpení: R. Lyal a W. Roels, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 21. decembra 2016,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 49 a 63 ZFEÚ.
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi The Trustees of the BT Pension Scheme (ďalej len „Trustees“) a Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (ďalej len „Commissioners“) vo veci zamietnutia priznania nároku na daňový úver v prípade dôchodkového fondu, ktorý nepodlieha dani z príjmov z investícií z dôvodu, že tento fond poberal dividendy pochádzajúce z príjmov zahraničného pôvodu od spoločnosti daňového rezidenta v Spojenom kráľovstve.

Právny rámec

O platení preddavku na daň z príjmov právnických osôb (advance corporation tax) a o práve na daňový úver

- 3 Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že počas obdobia, o ktoré ide vo veci samej, uplatňuje Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska systém zdačovania nazývaný „*ľahostný zápočet*“, podľa ktorého sa na účely zamedzenia dvojitého hospodárskeho zdanenia časť dane z príjmov právnických osôb zaplatená spoločnosťou rezidentom v prípade, keď táto spoločnosť rozdeľuje zisky, započíta jej akcionárom.
- 4 Na základe tohto systému ľahostného zápočtu je spoločnosť rezident v Spojenom kráľovstve vyplácajúca dividendy svojim akcionárom povinná zaplatiť podľa článku 14 Income and Corporation Taxes Act 1988 (zákon z roku 1988 o daniach z príjmov fyzických a právnických osôb, ďalej len „ICTA“) preddavok na daň z príjmov právnických osôb [*advance corporation tax*, ďalej len „ACT“], vypočítaný podľa výšky alebo hodnoty výplaty dividend.
- 5 Takáto spoločnosť mala právo, aby si z dôvodu vyplatenia dividend uskutočneného v rámci daného útovného obdobia započítala zaplatený ACT na sumu, ktorú mala zaplatiť za toto obdobie na daň z príjmov právnických osôb (*mainstream corporation tax*) alebo mohla prípadne preniesť zaplatený ACT do skoršieho alebo neskoršieho útovného obdobia, alebo na dcérske spoločnosti tejto spoločnosti, ktoré sú rezidentmi v Spojenom kráľovstve a ktoré mohli zaplatený ACT započítať voči sume, ktorú mali samé zaplatiť na daň z príjmov právnických osôb.
- 6 Zaplatenie ACT spoločnosťou vyplácajúcou dividendy zakladalo v prípade akcionára, ktorý je príjemcom, nárok na daňový úver.
- 7 Podľa článku 20 ICTA teda akcionár, ktorý je rezidentom v Spojenom kráľovstve, podliehal dani z príjmov za dividendy vyplatené spoločnosťou, ktorá je rezidentom v tomto istom štáte, ak tieto dividendy neboli osobitne oslobodené od platenia tejto dane.
- 8 Keď sa z dividend vyplácaných spoločnosťou rezidentom v Spojenom kráľovstve zaplatil ACT, akcionár, ktorý je príjemcom a rezidentom v tom istom členskom štáte, mal podľa článku 231 ods. 1 ICTA nárok na daňový úver zodpovedajúci sume ACT, ktorú zaplatila vyplácajúca spoločnosť.
- 9 Tento daňový úver mohol byť podľa článku 231 ods. 3 ICTA odpočítaný od sumy, ktorú mal zaplatiť akcionár na daň z príjmov týkajúcu sa dividend alebo, ak suma takéhoto daňového úveru presahovala sumu dane z príjmov, ktorú mal zaplatiť akcionár, tento akcionár mohol žiadať od daňovej správy vyplatenie hotovosti vo výške zodpovedajúcej uvedenému daňovému úveru.

O režime dividend zo zahraničného výnosu (foreign income dividend)

10 Pred 1. júlom 1994, keď spoločnosť rezident v Spojenom kráľovstve dostala dividendy od spoločnosti, ktorá nie je rezidentom tohto štátu, takto vyplatené dividendy sa nepovažovali za oslobodené príjmy z investícií a spoločnosť, ktorá bola príjemcom uvedených dividend nemala právo na daňový úver z titulu týchto dividend. Na základe článkov 788 a 790 ICTA mala nárok, ak to bolo treba, na daňový úväzok, z titulu dane zaplatenej vyplácajúcou spoločnosťou v štáte, ktorého je rezidentom, pričom táto úľava sa poskytla buď na základe právnej úpravy platnej v Spojenom kráľovstve, alebo na základe dohody o zamedzení dvojitého zdanenia uzavretej medzi Spojeným kráľovstvom a týmto iným štátom.

11 V súlade so zásadou uvedenou v bode 4 tohto rozsudku, keď spoločnosť rezident v Spojenom kráľovstve, ktorá dostávala dividendy od spoločnosti nerezidenta, rozdeľovala dividendy svojim vlastným akcionárom, mala zaplatiť ACT z takto rozdeľovanej sumy.

12 Preto sa však stávalo, že daň z príjmov právnických osôb, ktorú mali platiť spoločnosti poberajúce vysoké dividendy z cudziny, bola nižšia ako suma ACT zaplateného uvedenou spoločnosťou. Keď ACT splatný spoločnosťou rozdeľujúcou dividendy svojim akcionárom bol vyšší ako daň z príjmov právnických osôb, ktorú mala zaplatiť vyplácajúca spoločnosť, a keď tento ACT nebolo možné preniesť ani do skorších alebo neskorších úrovnových období vyplácajúcej spoločnosti, ani na jej dcérske spoločnosti, vznikol v prípade tejto spoločnosti „preplatok“ ACT, ktorý mohol predstavovať nenávratnú finančnú záťaž.

13 S cieľom umožniť takýmto spoločnostiam zmierniť rozsah preplatkov ACT, články 246A až 246Y ICTA zriadili od 1. júla 1994 režim nazývaný „dividenda zo zahraničného výnosu“ (*foreign income dividend*, ďalej len „FID“). Na základe tohto režimu si spoločnosť rezident v Spojenom kráľovstve mohla zvoliť, že rozdelí svojim akcionárom dividendu kvalifikovanú ako FID, z ktorej bol splatný ACT, a zároveň sa umožnilo tejto spoločnosti, za podmienky, že dividenda kvalifikovaná ako FID zodpovedá prijatým príjmom zahraničného pôvodu, požiadať o vrátenie prebytku zaplateného ACT (ďalej len „režim FID“).

O príjme dividend kvalifikovaných ako FID dôchodkovým fondom, ktorý nepodlieha dani z príjmov z investícií

14 Podľa článku 246C ICTA, keď akcionár poberá dividendu kvalifikovanú ako FID, nemá právo na daňový úver v súvislosti s takouto dividendou. Totižto, podľa tohto článku:

„Článok 231 ods. 1 sa neuplatní, ak sa predmetné vyplatenie dividend týka dividend zo zahraničného výnosu.“

15 Článok 246D ICTA však stanovoval, že akcionári podliehajúci dani, ktorí poberali dividendy kvalifikované ako FID, sa považovali za osoby, ktoré dostali príjem, ktorý už bol zdanený nižšou sadzbou (20 %) v danom zdaňovacom období. V prípade takýchto akcionárov bol účinok uplatnenia tohto ustanovenia podľa vnútroštátneho súdu v skutočnosti ten istý, ako keby sa týmto akcionárom poskytol daňový úver na základe článku 231 ICTA.

16 Na druhej strane sa však článok 246D ICTA neuplatňoval na akcionárov, ktorí nepodliehali dani z príjmov za dividendy.

17 Počas obdobia, o ktoré ide vo veci samej, platilo pre „schválený oslobodený dôchodkový systém“ (*exempt approved scheme*) na základe § 592 ods. 2 ICTA oslobodenie od dane z príjmov za dividendy, či už boli vnútroštátneho alebo zahraničného pôvodu.

18 Vzhľadom na § 246C ICTA, keď akcionár, ktorý nepodlieha dani z príjmov za dividendy dostal dividendy kvalifikované ako FID, tomuto akcionárovi nevznikol na základe § 231 ods. 1 ICTA nárok na daňový úver, ani, čo je horšie, tento akcionár nemohol žiadať, aby mu daňová správa vyplatila v hotovosti sumu zodpovedajúcu prípadnému daňovému úveru prevyšujúcemu jeho dlh na daň z príjmov.

19 Systém ACT a režim FID boli zrušené, pokiaľ ide o vyplácanie dividend po 6. apríli 1999.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

20 BT Pension Scheme je dôchodkovým fondom so stanovenými požitkami, ktorého členmi sú zamestnanci a bývalí zamestnanci British Telecommunications plc. Spravujú ho Trustees, ktorí sú príslušným daňovým subjektom, pričom BT Pension Scheme je skutočným vlastníkom aktív.

21 BT Pension Scheme je oslobodený v Spojenom kráľovstve od dane z príjmov zo svojich investícií. Počas obdobia, o ktoré ide vo veci samej, bolo približne 70 % až 75 % investícií BT Pension Scheme vo forme akciových podielov v spoločnostiach. Niektoré akciové podiely BT Pension Scheme predstavovali investície do spoločností, ktoré boli rezidentmi v Spojenom kráľovstve, iné boli investíciami do spoločností, ktoré boli rezidentmi iných členských štátoch Európskej únie alebo v tretích krajinách. Prevažná väčšina, teda približne 97 % akciového portfólia BT Pension Scheme, sa investovala do veľkých spoločností kótovaných na burze v Spojenom kráľovstve a v zahraničí. Keďže išlo o len vzťah akcionára vo vzťahu k týmto spoločnostiam, do ktorých BT Pension Scheme investoval, tento fond mal obvykle menej než 2 % akciového kapitálu takýchto spoločností a v každom prípade menej než 5 % akciového kapitálu týchto spoločností.

22 Investičné portfólio BT Pension Scheme zahŕňalo akcie v spoločnostiach, ktoré boli rezidentmi v Spojenom kráľovstve, ktoré si zvolili režim FID na rozdelenie dividend svojim akcionárom, ktoré predstavovali príjmy zahraničného pôvodu. Ako akcionár takýchto spoločností teda BT Pension Scheme dostával dividendy kvalifikované ako FID. Hoci na základe § 246C ICTA nemali Trustees nárok na daňové úvery v prípade týchto dividend, mali naopak právo na takéto úvery v prípade dividend, ktoré dostali mimo režimu FID od spoločností, ktoré boli rezidentmi v Spojenom kráľovstve.

23 Keďže sa Trustees domnievali, že táto neexistencia nároku na daňový úver v prípade dividend kvalifikovaných ako FID bola nezlučiteľná s právom Únie, podali žalobu proti Commissioners na First-tier Tribunal (Tax Chamber) [prvostupový súd (oddelenie pre daňové spory) Spojené kráľovstvo], ktorou sa domáhali priznania najmä daňového úveru v prípade dividend kvalifikovaných ako FID, ktoré dostali v priebehu predmetného obdobia. Keďže ich žalobe First-tier Tribunal (Tax Chamber) [prvostupový súd (oddelenie pre daňové spory)] vyhovel a ním vydaný rozsudok bol v odvolacom konaní potvrdený Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) [druhostupový súd (oddelenie pre daňové a majetkové spory), Spojené kráľovstvo], Commissioners podali dovolanie proti rozsudku vydanému posledným uvedeným súdom na Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) [Odvolací súd (Anglicko a Wales) (občianskoprávny senát), Spojené kráľovstvo].

24 Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) [Odvolací súd (Anglicko a Wales) (občianskoprávny senát)] vo svojom návrhu na začatie prejudiciálneho konania vysvetľuje, že spor vo veci samej sa týka výlučne zdaňovacích období rokov 1997 a 1998, keďže žaloba

Trustees je na základe vnútroštátneho práva v zostávajúcej časti premlčaná. Vnútroštátny súd sa domnieva, že odpoveď, ktorú treba podať na otázku, či Trustees majú nárok na daňový úver, si vyžaduje poskytnutie výkladu práva Únie týkajúceho sa najmä pôsobnosti článku 63 ZFEÚ.

25 V tejto súvislosti pripomína, že Súdny dvor rozhodol v rozsudku z 12. decembra 2006, *Test Claimants in the FII Group Litigation* (C-446/04, EU:C:2006:774) okrem iného tak, že článok 63 ZFEÚ bráni určitým aspektom právnej úpravy Spojeného kráľovstva týkajúcej sa režimu FID. Pýta sa však, či toto ustanovenie poskytuje práva takým akcionárom, akými sú Trustees, za okolností vo veci samej.

26 Podľa vnútroštátneho súdu mu vnútroštátna právna úprava neprikazuje odmietnuť uplatniť článok 246C ICTA, pokiaľ ide o situáciu Trustees, iba že by si Trustees mohli vyvodiť priamo práva z článku 63 ZFEÚ. Keďže títo poslední uvedení sa môžu odvolávať priamo na právo Únie, aby im mohol byť priznaný nárok na daňový úver, tento súd sa pýta, aké prostriedky nápravy musia byť k dispozícii podľa vnútroštátneho práva, aby sa prípadne mohla uložiť povinnosť vyplatiť sumu zodpovedajúcu tomuto daňovému úveru.

27 Za týchto okolností Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) [Odvolací súd (Anglicko a Wales) (občianskoprávny senát)] rozhodol prerušiť konanie a položil Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1) Vzhľadom na to, že Súdny dvor vo svojej odpovedi na štvrtú otázku v rozsudku z 12. decembra 2006 [*Test Claimants in the FII Group Litigation* (C-446/04, EU:C:2006:774)], rozhodol, že článkom 43 a 56 ES, ktoré sú teraz článkami 49 a 63 ZFEÚ, odporuje právna úprava členského štátu, ktorá spoločnostiam rezidentom vyplácajúcim svojim akcionárom dividendy pochádzajúce z dividend zahraničného pôvodu, ktoré ony samy prijali, ponecháva možnosť zvoliť si režim, ktorý im umožní vrátenie preddavku na daň z príjmov právnických osôb, ale na jednej strane tieto spoločnosti zaväzuje zaplatiť tento preddavok a následne požiadať o jeho vrátenie a na druhej strane neupravuje daňový úver pre ich akcionárov, aj keby im bol poskytnutý v prípade, ak by spoločnosť rezident vyplatila dividendy na základe dividend vnútroštátneho pôvodu: priznáva právo Únie, či už podľa článku 63 ZFEÚ alebo inak, nejaké práva samotným akcionárom v prípadoch, keď sú príjemcami dividend, o ktorých sa rozhodlo, že sa budú vyplácať v rámci uvedeného režimu; najmä ak je akcionár rezidentom v rovnakom členskom štáte, ako spoločnosť vyplácajúca dividendy?

2) V prípade, že akcionár uvedený v prvej otázke nepožíva práva podľa článku 63 ZFEÚ, je oprávnený odvolávať sa na akékoľvek porušenie práv spoločnosti vyplácajúcej dividendy podľa článku 49 alebo článku 63 ZFEÚ?

3) Ak je odpoveď na prvú alebo druhú otázku taká, že akcionár požíva práva Únie alebo sa môže na práva Únie odvolávať, ukladá právo Únie nejaké požiadavky, pokiaľ ide o nápravu, ktorá sa má tomuto akcionárovi poskytnúť podľa vnútroštátneho práva?

4) Bude odpoveď Súdneho dvora na vyššie uvedené otázky odlišná, ak:

a) akcionár v členskom štáte nepodlieha dani z príjmu zo žiadnych dividend, ktoré prijal, čo má za následok, že v prípade rozdelenia uskutočneného spoločnosťou rezidentom mimo vyššie uvedeného režimu môže daňový úver, na ktorý má akcionár nárok podľa vnútroštátnej právnej úpravy, viesť k vyplateniu uvedeného daňového úveru tomuto akcionárovi zo strany členského štátu;

b) vnútroštátny súd rozhodol, že podľa zásad uvedených v rozsudku z 5. marca 1996, *Brasserie du Pêcheur a Factortame* (C-46/93 a C-48/93, EU:C:1996:79), nebolo porušenie práva

Únie vnútroštátnou právnou úpravou dostatočne závažné na to, aby viedlo k vzniku zodpovednosti členského štátu za náhradu škody v prospech spoločnosti vyplácajúcej dividendy; alebo ak

c) spoločnosť vyplácajúca dividendy v rámci vyššie uvedeného režimu v niektorých prípadoch, ale nie vo všetkých, mohla zvýšiť sumu vyplácanú všetkým akcionárom s cieľom poskytnúť peňažnú sumu zodpovedajúcu tej, ktorú by od dane oslobodený akcionár získal z vyplatenia dividend mimo tohto režimu.“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

28 Vo svojej prvej otázke sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa majú články 49 a 63 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že poskytujú práva akcionárovi, ktorý je príjemcom dividend kvalifikovaných ako FID a ktorý je rezidentom v tom istom členskom štáte, ako spoločnosť vyplácajúca uvedené dividendy, najmä vzhľadom na rozsudok z 12. decembra 2006, *Test Claimants in the FII Group Litigation* (C-446/04, EU:C:2006:774).

29 Na úvod treba uviesť, že podľa rozhodnutia vnútroštátneho súdu BT Pension Scheme mal počas obdobia, o ktoré ide vo veci samej, menej ako 5 %ný podiel na základnom imaní spoločností, do ktorých investoval a bol teda vo vzťahu k nim iba bežným akcionárom.

30 Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že nadobudnutie akcií na kapitálovom trhu vykonané iba so zámerom uskutočniť finančné investície bez úmyslu získať vplyv a kontrolu nad podnikom, patrí v zásade do pôsobnosti článku 63 ZFEÚ, a nie pôsobnosti článku 49 ZFEÚ, keďže článok 49 ZFEÚ sa uplatňuje výlučne na podiely umožňujúce vykonávať určitý vplyv na rozhodnutia spoločnosti a určovať jej činnosť (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. novembra 2012, *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-35/11, EU:C:2012:707, body 91 a 92, ako aj citovanú judikatúru).

31 Keďže v prejednávanej veci akciové podiely BT Pension Scheme v spoločnostiach, do ktorých investoval, neumožňujú vykonávať takýto vplyv, otázku vnútroštátneho súdu treba skúmať výlučne z hľadiska článku 63 ZFEÚ.

32 Pokiaľ ide o takto spresnenú otázku, či článok 63 ZFEÚ poskytuje za takých okolností, o aké ide vo veci samej, práva akcionárovi, ktorý je príjemcom dividend kvalifikovaných ako FID, treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora článok 63 ods. 1 ZFEÚ zakazuje všeobecne obmedzenia pohybu kapitálu medzi členskými štátmi a medzi členskými štátmi a tretími krajinami (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. septembra 2006, *Komisija/Holandsko*, C-282/04 a C-283/04, EU:C:2006:608, bod 18 a citovanú judikatúru).

33 Pokiaľ ide konkrétne o vnútroštátnu právnú úpravu, ktorá je predmetom veci samej, Súdny dvor už rozhodol v bode 173 rozsudku z 12. decembra 2006, *Test Claimants in the FII Group Litigation* (C-446/04, EU:C:2006:774), že článok 63 ZFEÚ bráni právnej úprave členského štátu, ktorá od ACT oslobodzuje spoločnosti rezidentov vyplácajúce svojim akcionárom dividendy pochádzajúce z dividend vnútroštátneho pôvodu, zatiaľ čo spoločnostiam rezidentom vyplácajúcim svojim akcionárom dividendy pochádzajúce z dividend zahraničného pôvodu, ponecháva možnosť zvoliť si režim, ktorý im umožní vrátenie zaplateného ACT, ale neupravuje daňový úver pre ich akcionárov, aj keď by im bol poskytnutý v prípade, ak by spoločnosť rezident vyplatila dividendy na základe dividend vnútroštátneho pôvodu.

34 Takto Súdny dvor najmä dospel k záveru, že keďže daňový systém Spojeného kráľovstva, vrátane režimu FID, zbavoval akcionárov poberajúcich dividendy ich práva na daňový úver, keď

tieto dividendy pochádzali z výnosov zahraničného pôvodu spoločnosti rezidenta – na rozdiel od toho, čo bolo stanovené v prípade dividend pochádzajúcich z výnosov vnútroštátneho pôvodu spoločnosti rezidenta – tento systém stanovoval obmedzenie voľného pohybu kapitálu v zmysle článku 63 ZFEÚ.

35 V predmetnom prípade Trustees dostali dividendy kvalifikované ako FID bez toho, aby mali nárok na daňový úver týkajúci sa uvedených dividend.

36 Takáto neexistencia daňového úveru v prípade akcionárov, ktorí nepodliehajú dani z príjmov za dividendy, akými sú Trustees, môže odradiť týchto akcionárov od investovania do základného imania spoločností rezidentov v Spojenom kráľovstve, ktoré dostávajú dividendy od spoločností rezidentov mimo Spojeného kráľovstva, a to v prospech investícií do spoločností, ktoré sú rezidentmi v Spojenom kráľovstve, ktoré poberajú dividendy od iných spoločností, ktoré sú rezidentmi v tomto istom členskom štáte (pozri analogicky rozsudok z 12. decembra 2006, *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-446/04, EU:C:2006:774, bod 166).

37 Z toho vyplýva, že situácia Trustees patrí pod zaobchádzanie uvedené v bode 173 rozsudku z 12. decembra 2006, *Test Claimants in the FII Group Litigation* (C-446/04, EU:C:2006:774), ktorému bráni článok 63 ZFEÚ. Takto sa teda Trustees môžu odvolávať na uvedený článok s cieľom vylúčenia uplatnenia vnútroštátneho ustanovenia, akým je článok 246C ICTA, ktorý ich zbavuje nároku na daňový úver.

38 Commissioners na vnútroštátnom súde, ako aj vláda Spojeného kráľovstva v konaní na Súdnom dvore však tvrdia, že Trustees sa nemôžu odvolávať na článok 63 ZFEÚ na účely vyhnutia sa tomu, aby sa uplatnil článok 246C ICTA z dôvodu, že investovanie kapitálu zo strany týchto Trustees do spoločností rezidentov v Spojenom kráľovstve, podliehajúcich režimu FID, nezahŕňa žiadny pohyb kapitálu medzi členskými štátmi v zmysle nomenklatúry uvedenej v prílohe I smernice Rady 88/361/EHS z 24. júna 1988, ktorou sa vykonáva článok [63 ZFEÚ] (Ú. v. ES L 178, 1988, s. 5; Mim. vyd. 10/001, s. 10), ktorá bola prijatá na účely sprevádzania výkladu tohto článku.

39 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa judikatúry Súdneho dvora sa na vnútroštátnu právnu úpravu uplatňujúcu sa bez rozdielu na štátnych príslušníkoch všetkých členských štátov môžu všeobecne ustanovenia Zmluvy o FEÚ v oblasti voľného pohybu kapitálu vzťahovať len v prípade, že sa táto úprava uplatňuje na situácie, ktoré súvisia s obchodom medzi členskými štátmi (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. marca 2002, *Reisch a. i.*, C-515/99, C-519/99 až C-524/99 a C-526/99 až C-540/99, EU:C:2002:135, bod 24).

40 Ustanovenia Zmluvy o FEÚ v oblasti slobodného pohybu kapitálu sa totiž neuplatňujú na situáciu, ktorá sa vo všetkých ohľadoch obmedzuje len na jeden členský štát (rozsudok z 20. marca 2014, *Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona*, C-139/12, EU:C:2014:174, bod 42).

41 Nezdá sa však, že by sa právna úprava, o ktorú ide vo veci samej, týkala len situácií, ktoré nesúvisia s obchodom medzi členskými štátmi, alebo že relevantné prvky, charakterizujúce vec samú, by sa obmedzovali len na vnútroštátne situácie v Spojenom kráľovstve.

42 Naopak, daňové zaobchádzanie znevýhodňuje určitých akcionárov poberajúcich dividendy kvalifikované ako FID, teda neexistencia daňového úveru stanoveného v článku 246C ICTA, je práve dôsledkom toho, že tieto dividendy pochádzajú z výnosov, ktoré vyplácajúca spoločnosť dostala od spoločnosti, ktorá nie je rezidentom v Spojenom kráľovstve, kým akcionári prijímajúci dividendy pochádzajúce z výnosov, ktoré dostala spoločnosť rezident v Spojenom kráľovstve, pričom všetky ostatné okolnosti sú rovnaké, mali nárok na takýto daňový úver.

43 Vláda Spojeného kráľovstva tvrdí, že takéto obmedzenie je v každom prípade povolené, keďže je odôvodnené potrebou zabezpečiť koherenciu vnútroštátneho daňového systému. V tejto súvislosti však stačí uviesť, že najmä z bodu 163 rozsudku z 12. decembra 2006, *Test Claimants in the FII Group Litigation* (C-446/04, EU:C:2006:774) vyplýva, že obmedzenie článku 63 ZFEÚ, konštatované v tomto rozsudku, nemohlo byť podľa Súdneho dvora odôvodnené potrebou zachovania koherencie predmetného daňového režimu. Ako uviedol generálny advokát v bode 66 svojich návrhov, argumenty uvádzané touto vládou v priebehu tohto konania sú v podstate zhodné s tými, ktoré Súdny dvor zamietol v rámci tejto poslednej uvedenej veci. V dôsledku toho nemôžu odôvodniť v prejednávanej veci obmedzenie článku 63 ZFEÚ, konštatované v bode 36 tohto rozsudku.

44 Za týchto podmienok treba odpovedať na prvú otázku tak, že článok 63 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že poskytuje za takých okolností, o aké ide vo veci samej, práva akcionárovi, ktorý je príjemcom dividend kvalifikovaných ako FID.

O druhej otázke

45 Vzhľadom na odpoveď na prvú otázku nie je potrebné odpovedať na druhú otázku.

O tretej otázke

46 Vnútroštátny súd sa svojou treťou otázkou v podstate pýta, či a prípadne v akom rozsahu právo Únie vyžaduje, aby vnútroštátne právo členského štátu stanovovalo prostriedky nápravy pre akcionárov, ktorí v takej situácii, o akú ide vo veci samej, dostali dividendy kvalifikované ako FID bez toho, aby získali daňový úver týkajúci sa uvedených dividend, aby si títo akcionári mohli uplatniť práva, ktoré im článok 63 ZFEÚ poskytuje.

47 Na úvod treba uviesť, že prináleží členským štátom, najmä na základe zásady lojálnej spolupráce, zakotvenej v článku 4 ods. 3 prvom pododseku ZEÚ, zabezpečiť, aby sa na ich príslušnom území uplatňovalo a dodržiavalo právo Únie a že na základe článku 4 ods. 3 druhého pododseku ZEÚ majú členské štáty prijať všetky všeobecné alebo konkrétne opatrenia, ktoré sú vhodné na zabezpečenie vykonania povinností vyplývajúcich zo Zmlúv alebo aktov inštitúcií Únie. Okrem toho článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ členským štátom ukladá v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje právo Únie, aby stanovili prostriedky nápravy potrebné na zabezpečenie účinnej právnej ochrany.

48 V súlade s odpoveďou na prvú otázku, článok 63 ZFEÚ poskytuje za takých okolností, o aké ide vo veci samej, akcionárom, ktorí poberajú dividendy kvalifikované ako FID, právo na rovnaké daňové zaobchádzanie s uvedenými dividendami, ako je to, ktoré je vyhradené dividendám plynúcich z výnosov, ktoré vyplácajúca spoločnosť rezident v Spojenom kráľovstve dostala od spoločnosti rezidenta v tomto istom štáte.

49 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora sa na článok 63 ZFEÚ možno odvolávať na vnútroštátnom súde a môže to spôsobiť neuplatňovanie vnútroštátnych pravidiel, ktoré sú v rozpore s ním (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 14. decembra 1995, *Sanz de Lera a i.*, C-163/94, C-165/94 a C-250/94, EU:C:1995:451, bod 48, ako aj z 18. decembra 2007, *A*, C-101/05, EU:C:2007:804, bod 27).

50 Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora takisto vyplýva, že právo na vrátenie daní vybratých v členskom štáte v rozpore s pravidlami práva Únie je následkom a súčasťou práv, ktoré sú priznané osobám podliehajúcim súdnej právomoci ustanoveniami práva Únie, tak ako boli vyložené Súdnym dvorom. členský štát je teda v zásade povinný vrátiť dane vybrané v rozpore s

právom Únie (pozri v tomto zmysle rozsudky z 9. novembra 1983, *San Giorgio*, 199/82, EU:C:1983:318, bod 12; zo 14. januára 1997, *Comateb a i.*, C?192/95 až C?218/95, EU:C:1997:12, bod 20, ako aj zo 6. septembra 2011, *Lady & Kid a i.*, C?398/09, EU:C:2011:540, bod 17).

51 Podľa vlády Spojeného kráľovstva však takéto právo na vrátenie neoprávnene vybratých daní v predmetnom prípade neexistuje, vzhľadom na to, že Trustees, keďže neplatia daň z príjmov za dividendy, nezaplatili žiadnu daň z dividend, ktorým by prislúchali nárokové daňové úvery.

52 Je však treba pripomenúť, že právo na vrátenie v zmysle judikatúry uvedenej v bode 50 tohto rozsudku, sa týka nielen súm zaplatených štátnemu štátu ako neoprávnené dane, ale takisto akejkolvek zadržanej sumy, ktorej vrátenie je nevyhnutné na opätovné nastolenie rovnosti zaobchádzania vyžadovanej ustanoveniami Zmluvy o FEÚ týkajúcimi sa slobôd pohybu (pozri analogicky rozsudky z 8. marca 2001, *Metallgesellschaft a i.*, C?397/98 a C?410/98, EU:C:2001:134, bod 87; z 12. decembra 2006, *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C?446/04, EU:C:2006:774, bod 205, ako aj z 19. júla 2012, *Littlewoods Retail a i.*, C?591/10, EU:C:2012:478, bod 25), vrátane, v dôsledku toho, súm, ktoré sú osobám podliehajúcim súdnej právomoci dlžné z titulu daňového úveru, ktorého bola táto osoba pozbavená podľa vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá je v rozpore s právom Únie.

53 Teda, za takých okolností, o aké ide vo veci samej, takí akcionári, ktorí nepodliehajú dani z príjmov za dividendy a dostali dividendy kvalifikované ako FID bez toho, aby im bol priznaný daňový úver týkajúci sa uvedených dividend, akými sú Trustees, majú právo na vyplatenie daňového úveru, ktorého boli neoprávnene zbavení na základe vnútroštátnej právnej úpravy nezlučiteľnej s článkom 63 ZFEÚ.

54 Ďalej treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora tak správne orgány, ako aj vnútroštátne súdy, ktoré sú v rámci svojej právomoci poverené uplatňovať právne predpisy Únie, majú povinnosť zabezpečiť plný účinok týchto predpisov, pričom v prípade potreby sú aj bez návrhu povinné neuplatniť akékoľvek odporujúce ustanovenie vnútroštátneho práva, bez toho, aby bolo treba žiadať alebo žať na predchádzajúce zrušenie tohto ustanovenia zákonodarcom alebo akýmkoľvek iným ústavným postupom (pozri v tomto zmysle, pokiaľ ide o správne orgány, rozsudky z 22. júna 1989, *Costanzo*, 103/88, EU:C:1989:256, bod 31, a z 29. apríla 1999, *Ciola*, C?224/97, EU:C:1999:212, body 26 a 30, ako aj, pokiaľ ide o súdy, rozsudky z 9. marca 1978, *Simmenthal*, 106/77, EU:C:1978:49, bod 24, a z 5. júla 2016, *Ognyanov*, C?614/14, EU:C:2016:514, bod 34).

55 Okrem toho táto povinnosť nebráni príslušným vnútroštátnym súdom uplatniť spomedzi rôznych postupov podľa vnútroštátneho právneho poriadku tie postupy, ktoré sú vhodné na zachovanie individuálnych práv vyplývajúcich z práva Únie (pozri v tomto zmysle rozsudky z 22. októbra 1998, *IN. CO. GE.'90 a i.*, C?10/97 až C?22/97, EU:C:1998:498, bod 21, ako aj z 19. júla 2012, *Littlewoods Retail a i.*, C?591/10, EU:C:2012:478, bod 33).

56 Z toho vyplýva, že v rámci prejednávania žaloby podanej akcionármi, ktorí nepodliehajú dani a sú príjemcami dividend kvalifikovaných ako FID, s cieľom priznania nároku na vyplatenie sumy daňového úveru, ktorého boli protiprávne pozbavení vnútroštátnou právnou úpravou, o ktorú ide vo veci samej, je vnútroštátny súd v zásade povinný odmietnuť uplatniť ustanovenia tejto právnej úpravy, predstavujúcej pôvodcu zaobchádzania, ktoré je v rozpore s článkom 63 ZFEÚ, aby sa takto zabezpečila úplná účinnosť práva Únie.

57 Pokiaľ ide nakoniec o procesné náležitosti takejto žaloby, neprináleží Súdnemu dvoru, aby z právneho hľadiska kvalifikoval žaloby podané zo strany Trustees na vnútroštátny súd, keďže

prináleží Trustees, aby spresnili povahu a základ svojej žaloby, ktorú preskúma vnútroštátny súd. Z judikatúry Súdneho dvora však vyplýva, že osoby podliehajúce súdnej právomoci musia mať k dispozícii účinný prostriedok nápravy, ktorý im umožní dosiahnuť vyplatenie daňového úveru, ktorého boli neoprávnene zbavení (pozri analogicky rozsudok z 12. decembra 2006, Test Claimants in the FII Group Litigation, C-446/04, EU:C:2006:774, body 201 a 220).

58 Teda, hoci prináleží v prípade neexistencie právnej úpravy Únie v oblasti vyplatenia daňových úverov, ktorých boli oprávnené osoby neoprávnene pozbavené, vnútornému právnemu poriadku každého členského štátu, aby upravil procesné náležitosti žalôb určených na ochranu práv, ktoré osobám podliehajúcim súdnej právomoci vyplývajú z práva Únie, tieto náležitosti nesmú v súlade so zásadou ekvivalencie byť menej výhodné ako tie, ktoré platia pre podobné žaloby vnútroštátnej povahy (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 16. decembra 1976, Rewe-Zentralfinanz et Rewe-Zentral, 33/76, EU:C:1976:188, bod 5; z 8. marca 2001, Metallgesellschaft a i., C-397/98 a C-410/98, EU:C:2001:134, bod 85; z 12. decembra 2006, Test Claimants in the FII Group Litigation, C-446/04, EU:C:2006:774, bod 203, ako aj zo 6. októbra 2015, Târșia, C-69/14, EU:C:2015:662, body 26 a 27).

59 Okrem toho na základe zásady efektivity majú členské štáty zodpovednosť zabezpečiť v každom prípade účinnú ochranu práv priznaných právom Únie a najmä zaručiť dodržiavanie práva na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces, zakotveného v článku 47 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie (pozri v tomto zmysle rozsudky z 15. septembra 2016, Star Storage a i., C-439/14 a C-488/14, EU:C:2016:688, bod 46; z 8. novembra 2016, Lesoochránárske zoskupenie VLK, C-243/15, EU:C:2016:838, bod 65, ako aj zo 16. mája 2017, Berlioz Investment Fund, C-682/15, EU:C:2017:373, bod 44).

60 V prejednávanej veci prináleží vnútroštátnemu súdu najmä jednak dbať na to, aby takí akcionári, ktorí nepodliehajú dani z príjmov za dividendy, ktorí dostali dividendy pochádzajúce z dividend zahraničného pôvodu a sú kvalifikované ako FID, akými sú Trustees, mali k dispozícii prostriedok nápravy takej povahy, aby sa zabezpečilo vyplatenie daňového úveru týkajúceho sa uvedených dividend, ktorého boli oprávnené osoby neoprávnene zbavené, a to za podmienok, ktoré nie sú menej výhodné ako tie, ktoré sa týkajú žaloby o vyplatenie takého daňového úveru, alebo porovnateľnej daňovej výhody, v situácii, keď daňová správa neoprávnene zbavila oprávnené osoby tohto daňového úveru alebo tejto výhody pri rozdelení dividend pochádzajúcich z dividend poberaných od spoločnosti rezidenta v Spojenom kráľovstve. Na druhej strane, tento súd sa musí uistiť, aby tento prostriedok nápravy umožnil zaručiť účinným spôsobom ochranu práv, ktoré vyplývajú takýmto akcionárom z článku 63 ZFEÚ.

61 V dôsledku toho treba odpovedať na tretiu otázku tak, že právo Únie vyžaduje, aby vnútroštátne právo členského štátu stanovovalo prostriedky nápravy pre akcionárov, ktorí v takej situácii, o akú ide vo veci samej, dostali dividendy kvalifikované ako FID bez toho, aby získali daňový úver týkajúci sa uvedených dividend, a aby si títo akcionári mohli uplatniť práva, ktoré im článok 63 ZFEÚ poskytuje. V tejto súvislosti musí vnútroštátny súd dbať na to, aby takí akcionári, akými sú Trustees, ktorí nepodliehajú dani z príjmov za dividendy a dostali dividendy pochádzajúce z dividend zahraničného pôvodu, kvalifikované ako FID, mali k dispozícii prostriedok nápravy, ktorý na jednej strane bude takej povahy, aby sa zabezpečilo vyplatenie takého daňového úveru, ktorého boli oprávnené osoby neoprávnene zbavené, a to za podmienok, ktoré nie sú menej výhodné ako tie, ktoré sa týkajú žaloby o vyplatenie daňového úveru alebo porovnateľnej daňovej výhody, v situácii, keď daňová správa neoprávnene zbavila oprávnené osoby tohto daňového úveru alebo tejto daňovej výhody pri rozdelení dividend pochádzajúcich z dividend poberaných od spoločnosti rezidenta v Spojenom kráľovstve a na druhej strane umožní zaručiť účinným spôsobom ochranu práv, ktoré takýmto akcionárom vyplývajú z článku 63 ZFEÚ.

O štvrtej otázke písm. a)

62 Vnútroštátny súd sa svojou štvrtou otázkou písm. a) v podstate pýta, aký je prípadný dosah, pokiaľ ide o odpovede, ktoré sa majú poskytnúť na prvé tri prejudiciálne otázky, okolnosti, že Trustees nepodliehajú dani z príjmov v Spojenom kráľovstve za dividendy, ktoré poberajú.

63 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že porušenie článku 63 ZFEÚ, tak ako ho konštatoval Súdny dvor v bode 173 rozsudku z 12. decembra 2006, *Test Claimants in the FII Group Litigation* (C-446/04, EU:C:2006:774), spočíva hlavne v rozdielnosti zaobchádzania s dividendami poberanými takým akcionárom, akým sú Trustees, v závislosti od toho, či tieto dividendy pochádzajú z dividend zahraničného pôvodu a sú kvalifikované ako FID alebo pochádzajú z dividend vnútroštátneho pôvodu a nie sú kvalifikované ako FID.

64 Ako uviedol v podstate generálny advokát v bode 88 svojich návrhov, keďže dodržiavanie článku 63 ZFEÚ vyžaduje iba zrušenie rozdielného daňového zaobchádzania medzi týmito dvoma kategóriami dividend poberaných takými akcionármi, akými sú Trustees, otázka, či akcionár, ktorý je príjemcom dividend kvalifikovaných ako FID podlieha alebo nepodlieha dani z príjmov za takéto dividendy, nie je relevantná.

65 Treba teda odpovedať na štvrtú otázku písm. a) tak, že okolnosť, že Trustees nepodliehajú dani z príjmov v Spojenom kráľovstve za dividendy, ktoré poberajú, nemôže zmeniť odpovede poskytnuté na prvé tri otázky položené vnútroštátnym súdom.

O štvrtej otázke písm. b)

66 Vnútroštátny súd sa svojou štvrtou otázkou písm. b) pýta na prípadný dosah, pokiaľ ide o odpovede, ktoré sa majú poskytnúť na prvé tri prejudiciálne otázky, okolnosti, že predmetné porušenie práva Únie nie je podľa neho dostatočne závažné, aby vznikla mimozmluvná zodpovednosť dotknutého členského štátu vo vzťahu k spoločnosti rozdeľujúcej dividendy kvalifikované ako FID, v súlade so zásadami stanovenými v rozsudku z 5. marca 1996, *Brasserie du pêcheur a Factortame* (C-46/93 a C-48/93, EU:C:1996:79).

67 V prejednávanej veci z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že žalobu o mimozmluvnú zodpovednosť z dôvodu porušenia článku 63 ZFEÚ podali proti Spojenému kráľovstvu spoločnosti rozdeľujúce dividendy, a nie Trustees.

68 V tejto súvislosti treba konštatovať, ako uviedol generálny advokát v bode 91 svojich návrhov, že práva priznané predmetným akcionárom článkom 63 ZFEÚ sú v každom prípade nezávislé od práv, ktoré sú priznané spoločnostiam vyplácajúcim dividendy.

69 Za týchto podmienok treba odpovedať na štvrtú otázku písm. b) tak, že aj keby porušenie práva Únie, o ktoré ide vo veci samej, nebolo podľa vnútroštátneho súdu dostatočne závažné nato, aby vznikla mimozmluvná zodpovednosť dotknutého členského štátu vo vzťahu k spoločnosti rozdeľujúcej dividendy kvalifikované ako FID, v súlade so zásadami stanovenými v rozsudku z 5. marca 1996, *Brasserie du pêcheur a Factortame* (C-46/93 a C-48/93, EU:C:1996:79), táto okolnosť nemôže zmeniť odpovede, ktoré sa majú poskytnúť na prvé tri prejudiciálne otázky.

O štvrtej otázke písm. c)

70 Vnútroštátny súd sa svojou štvrtou otázkou písm. c) pýta na prípadný dosah, pokiaľ ide o odpovede, ktoré sa majú poskytnúť na prvé tri prejudiciálne otázky, okolnosti, že je možné, že v určitých prípadoch akcionár, ktorý dostal dividendy kvalifikované ako FID, dostal sumu dividend, ktorú zvýšila vyplácajúca spoločnosť tak, aby napravila neexistenciu daňového úveru v prípade takéhoto akcionára.

71 Iste, v bode 207 rozsudku z 12. decembra 2006, *Test Claimants in the FII Group Litigation* (C-446/04, EU:C:2006:774) Súdny dvor dospel okrem iného k záveru, že spoločnosti rezidenti, ktoré si zvolili režim FID, sa nemohli na základe práva Únie odvolávať na škodu, ktorú údajne utrpeli z dôvodu, že boli nútené zvýšiť výšku dividend, aby kompenzovali stratu daňového úveru v prípade svojich akcionárov, keďže takéto zvýšenia výšky dividend boli založené na rozhodnutiach prijatých uvedenými spoločnosťami vyplácajúcimi dividendy a nepredstavovali v ich prípade nevyhnutný dôsledok toho, že Spojené kráľovstvo odmietlo poskytnúť uvedeným akcionárom rovnocenné zaobchádzanie ako s akcionármi prijímajúcimi dividendy pochádzajúce z dividend vnútroštátneho pôvodu.

72 Situácia akcionárov, ktorí dostali dividendy kvalifikované ako FID a neexistencia daňového úveru v ich prípade v súvislosti s týmito dividendami, však vyplývajú nie z určitého rozhodnutia z ich strany, ale z právnej úpravy platnej v Spojenom kráľovstve v čase relevantného zdaňovacieho obdobia.

73 Z toho vyplýva, že na rozdiel od stanoviska zastávaného vládou Spojeného kráľovstva, okolnosť, že spoločnosť rozdeľujúca dividendy kvalifikované ako FID zvýšila alebo nezvýšila výšku dividend vyplácaných takýmto akcionárom, nie je takej povahy, že by viedla k „dvojitým náhradám“ v prípade *Trustees*.

74 Okrem toho prípadné zvýšenie výšky dividend, kvalifikovaných ako FID, rozdeľovaných spoločnosťou rezidentom v Spojenom kráľovstve, aby sa napravila neexistencia daňového úveru v prípade akcionára, ktorý je príjemcom uvedených dividend, nemôže viesť k dvojitej náhrade daňových úverov dlhovaných tomuto akcionárovi, keďže uvedené rozdelenie dividend touto spoločnosťou nemožno považovať za poskytnutie daňového úveru daňovou správou. Takéto rozdelenie zisku spoločnosťou akcionárovi totiž predstavuje len akt medzi spoločnosťou a jej akcionárom, ktorý nemôže ovplyvniť práva práv a povinnosti daňovej správy voči uvedenému akcionárovi.

75 Za týchto podmienok treba odpovedať na štvrtú otázku písm. c) tak, že okolnosť, že spoločnosť rezident v Spojenom kráľovstve rozdelila zvýšenú sumu dividend kvalifikovaných ako FID, aby sa napravila neexistencia daňového úveru v prípade akcionára, ktorý je príjemcom,

nemôže zmeniť odpovede, ktoré sa majú poskytnúť na prvé tri prejudiciálne otázky položené vnútroštátnym súdom.

76 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy treba odpovedať na štvrtú otázku tak, že ani okolnosť, že Trustees nepoliehajú dani z príjmov za dividendy, ktoré poberajú, ani okolnosť, že predmetné porušenie práva Únie nie je podľa vnútroštátneho súdu dostatočne závažné nato, aby spôsobilo vznik mimozmluvnej zodpovednosti dotknutého členského štátu vo vzťahu k spoločnosti rozdeľujúcej dividendy kvalifikované ako FID v súlade so zásadami stanovenými v rozsudku z 5. marca 1996, *Brasserie du pêcheur a Factortame* (C-46/93 a C-48/93, EU:C:1996:79), ani okolnosť, že spoločnosť rezident v Spojenom kráľovstve rozdelila zvýšenú sumu dividend kvalifikovaných ako FID, aby napravila neexistenciu daňového úveru v prípade akcionára, ktorý je príjemcom, nemôžu zmeniť odpovede, ktoré sa majú poskytnúť na ostatné otázky položené vnútroštátnym súdom.

O trovách

77 Vzhľadom na to, že konanie má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdný dvor (druhá komora) rozhodol takto:

- 1. Článok 63 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že poskytuje za takých okolností, o aké ide vo veci samej, práva akcionárovi, ktorý je príjemcom dividend kvalifikovaných ako „dividendy zo zahraničného výnosu“ (*foreign income dividend*).**
- 2. Právo Únie vyžaduje, aby vnútroštátne právo členského štátu stanovovalo prostriedky nápravy pre akcionárov, ktorí v takej situácii, o akú ide vo veci samej, dostali dividendy kvalifikované ako „dividendy zo zahraničného výnosu“ bez toho, aby získali daňový úver týkajúci sa uvedených dividend, a aby si títo akcionári mohli uplatniť práva, ktoré im článok 63 ZFEÚ poskytuje. V tejto súvislosti musí vnútroštátny súd dbať na to, aby takí akcionári, akými sú The Trustees of the BT Pension Scheme, ktorí nepoliehajú dani z príjmov za dividendy a dostali dividendy pochádzajúce z dividend zahraničného pôvodu, kvalifikované ako „dividendy zo zahraničného výnosu“, mali k dispozícii prostriedok nápravy, ktorý na jednej strane bude takej povahy, aby sa zabezpečilo vyplatenie takého daňového úveru, ktorého boli oprávnené osoby neoprávnene zbavené, a to za podmienok, ktoré nie sú menej výhodné ako tie, ktoré sa týkajú žaloby o vyplatenie daňového úveru alebo porovnateľnej daňovej výhody, v situácii, keď daňová správa neoprávnene zbavila oprávnené osoby tohto daňového úveru alebo tejto daňovej výhody pri rozdelení dividend pochádzajúcich z dividend poberaných od spoločnosti rezidenta v Spojenom kráľovstve a na druhej strane umožní zaručiť účinným spôsobom ochranu práv, ktoré takýmto akcionárom vyplývajú z článku 63 ZFEÚ.**
- 3. Ani okolnosť, že The Trustees of the BT Pension Scheme nepoliehajú dani z príjmov za dividendy, ktoré poberajú, ani okolnosť, že predmetné porušenie práva Únie nie je podľa vnútroštátneho súdu dostatočne závažné nato, aby spôsobilo vznik mimozmluvnej zodpovednosti dotknutého členského štátu vo vzťahu k spoločnosti rozdeľujúcej dividendy kvalifikované ako „dividendy zo zahraničného výnosu“ v súlade so zásadami stanovenými v rozsudku z 5. marca 1996, *Brasserie du pêcheur a Factortame* (C-46/93 a C-48/93, EU:C:1996:79), ani okolnosť, že spoločnosť rezident v Spojenom kráľovstve rozdelila zvýšenú sumu dividend kvalifikovaných ako „dividendy zo zahraničného výnosu“, aby napravila neexistenciu daňového úveru v prípade akcionára, ktorý je príjemcom, nemôžu zmeniť odpovede, ktoré sa majú poskytnúť na ostatné otázky položené**

vnútroštátnym súdom.

Podpisy

* Jazyk konania: angličtina.